

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Christi merita vt nostra fiant, quomodoq[ue] nostras actiones & passiones
Christi actionibus & passionibus vnire debeamus, institutio succincta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

num, lucens & viuens per seipsum in vnaqualibet anima rationali, idq; in fundo, seu intimis recessibus illius: quo nullus penetrare potest, nisi solus Deus, Trinitas adoranda, ad cuius imaginem condita est.

Ioan. I.

Lumen di-
uinum vti
in anima
operetur.

Vita sancta
viti obtineatur.

Vbi igitur anima postpositis rebus quibuslibet externis ad hoc splendidum lumen, quod in ipsa est, contemplandum intro se recipit, creditq; Deum esse lumen ipsum, quod in tenebris lucet, & anime praesens adest, idemq; lumen ipsa anima obseruat & sequitur, tantum lumen hoc in anima operatur, purgat atq; in suam originalem iustitiam reducit. Id vero nullis humanis laboribus aut studijs solis obtineri potest, sed gratuito Dei munere & operatione praestatur. At nihilo minus exigit à nobis Deus, vt nos huc accommodemus & appareamus per fidem viuam, qua credamus Deum perpetim intra nos commorari, atque per sinceram nostri abnegationem & resignationem in Deum, itemq; per virium animae adunationem & perpetuam à creaturis auersionem, & ad interiore[m] hominem propensionem, atque per crebras ad Deum aspirationes amorosas, cordis humiliationem, intentionis recludendam, in cunctis actionibus nostris morum honestatem, ac perurgilem sensuum refrenationem. Enimvero sancta vita & salus vera citius obtinetur simplici introversione quam alta contemplatione, & amara aspiratione, quam dura & inmoderata exercitatione atque assidua oratione potiusquam externo labore. Et haec iam dicta velut fundamentum quoddam erunt totius spiritualis aedificij: quod qui negligunt, parum proficiunt: sed quo ascenderint altius, eo cadent grauius: quo processerint longius, eo amplius aberrabunt, & quo extra se saepius egressi & euagati fuerint, eo tardius ad se reuertentur & Deum difficilius reperient.

Christi merita, vt nostra fiant, quomodoq; nostras actiones & passiones cunctas Christi actionibus & passionibus vnire debeamus, in-
situtio succincta.

VT merita Christi nostra fiant, curandum est, vt eius ardentissima charitati eiusque purissima intentioni & actioni quacumque agimus patimurue vniamus, cum plena nostri resignatione, tradentes nos illi in gloriam ac beneplacitum eius. Quod vbi fecerimus, dabit se procul dubio & omnia que habet nobis Deus. O saluberrimum commercium. Quis enim mercedem non stultissimus diceretur mercatorum, qui dare nollit modicum cupri pro grandi massa auri, aut silicem pro margaritis? Haec autem spiritualis negotiatio in hoc versatur, quod omnia que agis quaeque pateris iam spiritalia, quam externa opera corpori necessaria, vnias operibus & passionibus saluatoris nostri Iesu Christi. Deinde etiam qua ore loqueris aut animo meditaris, renouata saepius intentione, eiusdem verbis & cogitationibus vnias, ipsi eadem commendans & offerens ad laudem & gloriam ipsius, & ad communem, Ecclesiae salutem. Verbi gratia sic dicendo, ante vel post aliquem actum.

Domine Iesu in vnione amoris, quo Patrem pro nobis laudasti vel orasti, siue laborare dignatus es in terris, da mihi laudes, orationes siue labores hos dignè perficere, & tibi offerre ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Aut hoc modo.

Domine Iesu Christe in vnione amoris quo pro nobis homo fieri & mori dignatus es, offero tibi istud ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Similiter quoties deliquisse te senseris, mox verè penitens offer Patri in expiatione delicti tui, quod Filius pro te fecit & sustinuit: & te in gratiam redisse non dubites. Itaque hoc modo cuncta bona opera nostra valde nobilita, valdeq; efficerentur fructuosa: vtpote qua sic Christi meritis per intentionis oblationem vnita, eiusdem efficiuntur opera seu merita.

Et quantum ad communem Ecclesiae frugem, si qua nostra sunt bona, hoc modo oblata

in Christi meritis absorberentur, quomodo gutta aqua dolo vini immissa solet absorberi, non tamen pereunt nobis nec euanescent, sed oportuno tempore feliciter conseruata, nobilitate multiplicataq; nobis reddentur iuxta cuiusvis intentionis puritatem. Secure igitur offeramus nostra minima meritis Christi hoc modo vnita in sinum matris Ecclesie, vt in salutem cedant omnium Electorum Christi membrorum. Inde etiam non solum nullum patiemur detrimentum, sed ex diuitijs quoque Christi maximum obtinebimus lucrum. Tunc enim teste Gregorio nostra magis sunt nostra, cum coeperint fratribus esse communia. Nam omne bonum quanto communius, tanto perhibetur diuinius. Quicquid igitur agimus, in merita illud dominice passionis offeramus, vt inde efficaciam & virtutem assequimur tempore necessitatis. Nam & si vile ac modicum sit quod damus, bona tamen voluntas maiora offerendi, si facultas adesset commendabit opus, atque ad iustam perficiet mensuram. Quid enim ditius bona voluntate?

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Secundi Pars II.

Complectens in se exercitia effusionesque cordis, quibus anima quæcunque deuota die noctuque sese ad sui abstractionem & introuersionem possit exercere, atque ex singulis quæ occurrunt inuenire vel materiam orandi, vel occasionem eleuandi se ad
Deum,

Conscientia vti sero sit examinanda.

Anima queuis Christiana Deoq; deuota, omni sero sese introuertere debet, & omnia interiora sua discutiendo aduertere, qualiter adnotationes diuinas, & instinctum Spiritus sancti secuta fuerit, siue eis se resistit: an etiam lumen, siue reprehensiones conscientie extinxerit, vel eis aduersata fuerit: an etiam aliquo membro recesserit à viuo speculo veritatis: & an exterius etiam aliquod statutum, siue ordinationem transgressa sit: vtrum etiam aliquem verbis vel operibus laeserit, siue impediērit: an per detractionem alicuius famam minuerit, aut aliquem in re qualibet despexerit: vtrum etiam aliqua in re delectationes carnis, concupiscentias oculorum, aut superbiam vite occulte, quasi sub specie boni, secuta sit, siue in verbis, siue in operibus, in eundo vel stando, comedendo siue bibendo. Vtrum in omnibus operibus vel dimissionibus suis, Deum pure quesierit atque dilexerit, vel suam potius sensualitatem ac delectationem aliquatiter occulte quasierit & secuta sit. Radix namq; corrupta intentionis profunde nimis in fundo cordis abscissa iacet. Ideoq; si coram Deo recta & pura debeat esse intentio, ipsi fundo cordis vigilantius est intendendum. Vtrum denique aliquid per quinque sensus suos intrare permiserit, quod anime pacem turbauerit, eamq; grauauerit.

De his igitur alijsque defectibus, quos in seipso quotidie vnusquisque deprehenderit, & in quibus se reum agnouerit & excessisse aduertent, humiliter veniam postulare, & à Deo gratiam petere debet, orans ipsum, vt per amarissimam passionem suam ipsius misereri, & per eandem pro omnibus peccatis ipsius satisfacere, omnesq; negligentias eius supplere velit:

1 2 VIQ